

"Hörmətli Rüstəmovlar ailəsi! Övladınız Rövşən əsgəri xidməti bizim hərbi hissədə keçirir. Əsgər Rüstəmov Rövşən özünü qısa müddətdə nizam-intizamlı, bacarıqlı Azərbaycan əsgəri kimi göstərmişdir. Ona həvalə olunmuş döyüş texnikasını və silahı mükəmməl öyrənib və azğın düşmənin məhvi üçün onun imkanlarından məharətlə istifadə etməyə hazırdır.

Rövşən hərbi işə vicdanla yanaşır və qayğıkeşliyi ilə yoldaşlarının və hərbi hissə komandanlığının dərin hörmətini qazanıb. Vətənimiz Azərbaycanın etibarlı müdafiəçisi olan Rövşən kimi oğul tərbiyə edib böyütdüyünüzə görə, sizə təşəkkür edirik!"

Bu qürurverici cümlələr şəhid Rövşən Rüstəmov hərbi xidmətdə olduğu dövrdə (2017-ci il) hərbi hissə komandiri, polkovnik-leytenant Fuad Ələkbərovun onun ailəsinə ünvanladığı təşəkkürnamədən bir hissədir.

Bəli, o, nümunəvi əsgərlərdən olur, hərbi xidməti başa vurub evinə qayıdır. İşğal altında olan torpaqların azad edilməsi uğrunda döyüşlər başlayanda, yəni vətən çağıranda, öndə gələnlərdən olur. İkinci Qarabağ Savaşının ilk günündən cəbhəyə yollanır, Ağdərə ətrafında gedən döyüşlərdə iştirak edir. Oktyabrın 5-də şəhidlik zirvəsinə yüksəlir.

Bildirək ki, Rüstəmov Rövşən Orxan oğlu 1999-cu il aprelin 11-də Bakı şəhərində dünyaya gəlib. Orta təhsilini 165 sayılı məktəbdə alıb. Bakı Dövlət Rabitə və Nəqliyyat Kollecinə bitirib, hərbi xidmətə yollanıb, Qazax rayonunda xidmət edib. Qeyd edək ki, Rövşən, Azərbaycan Milli Ordusunun yaradılmasında fəal iştirak etmiş məşhur sərkərdə, general-mayor Tərhan Əliyərbəyovun nəticəsidir.

"SANKİ BİZƏ ATALIQ EDİRDİ"

Anası Reyhan Rüstəmovla ilk olaraq elə məhz hərbi hissə komandirinin təşəkkürnaməsi ilə bağlı söhbətə başladır. Reyhan xanım deyir ki, indiyə qədər Rövşənlə bağlı ona şikayət edən olmayıb, əksinə, hər zaman xoş sədası gəlib çatıb: "İstədiyim kimi oğul böyütmüşdük. İki

qardaş olublar, amma bir-birlərinin əksi idilər. Rövşən heç vaxt bir sözümlü iki etməyib. Nə desəm, "baş üstə" deyirdi. Mələk kimi idi. Ağılı kəsəndən kiminsə başqasının arxasınca danışdığını görürdüsə, ordan uzaqlaşdı. Belə şeyləri sevmirdi. Nöqsansız uşaq idi. Hara gedirdisə, harda olurdusa, ancaq xoş sözlər eşidirdim. Ona görə kimsə mənə bircə dəfə də şikayət etməyib".

R.Rüstəmov bildirdi ki, Rövşən hələ məktəbdə oxuduğu dövrdə atası rəhmətə gedib, həmin vaxtdan oğlu evə qazanc gətirmək üçün çalışıb: "Yolda-

qayğılarını özü çəkməyə başladı. İlk vaxtlar hər gün 5-10 manat da olsa, evə çörək pulu gətirdi. İndi-İndi yaxşı maaş olan işə keçmişdi, çörək qazanmağa başlamışdı. Çox zəhmətkeş idi. Kiçik qardaş olsa da, bütün qayğıları üzərinə götürürdü. 22 yaş var idi, amma özünü 50 yaşında kişi kimi aparırdı. Sanki bizə atalıq edirdi. Çox qayğıkeş və mehriban uşaq idi".

"DEDİ Kİ, BƏS O GEDƏNLƏRİN ANASI YOXdUR?"

Reyhan xanım deyir ki, oğlu həm də vətənpərvər böyümüşdü: "İdmanda zədə almışdı. Qə-

sevdiyi qızla evlənmək istəyirdi: "Şirkət sexində işləyirdi. Şirkət onu Gəncə şəhərinə göndərmişdi. Ana-bala Gəncədə kirayə ev tutub orda qalırdı. Bir dəfə mənə sevdiyi qızın şəklini göstərdi, dedi ki, onunla evlənəcəyəm. Deyirdim ki, sevdiyin də var, gəl səni evləndirəm, yoldaşınla sən Gəncədə qal. O biri oğlum da Bakıda təkdir, mən də onun yanına gedim. Deyirdi ki, sevirəm, amma evlənmək tezdir. Ayrıca ev tikəcəyəm, maşın alacam, sonra toy edəcəyəm. İstəmədi ki, yoldaşını kirayə evə aparsın, bizim ev də balacadır, orda da yaşamaq alınmırdı".

o, tamam başqa cür - ağır xasiyyətli idi. Nə problemi, çətinliyi olsa da, kimsə bildirmirdi. İçində çəkərdi, özü həll edərdi. Sonra kənardan hardansa eşidirdik ki, belə problem olub, özü həll edib, bizə deməyib. Onunla bağlı məsələdə başqalarına narahatlıq verməzdi".

Öz problemini bildirməyə də, başqalarının nə işə çətinliyi olanda, tez özünü yetirirmiş. **Sınıf yoldaşı, dostu Raqib Babazadə** Rövşənlə bağlı danışanda, məhz bu nüansı xüsusi vurğuladı: "Birinci sınıfdan dostluq edirdik. Dostdan çox, qardaş idik. Bir qabdan yemək yeyirdik, ailələrimiz yaxın idi. Mehriban və çətin günün dostu idi. Bir problemimiz olduğunu bilirdisə, tez özünü yetirirdi, həll etməyə can atırdı. Çox şən və zarafatçı biri idi".

"DEDİ Kİ, SƏNİ, BİR DƏ ANAMI HƏR KƏSDƏN ÇOX SEVİRƏM"

Sonda isə **Rövşən sevgilisi Gülcənnət** xanımınla söhbət etdik. Sevgilisi deyir ki, Rövşəndə ən çox sevdiyi xüsusiyyət onun sahiblənməyi olub: "Rövşənlə bir ildən bir çox olardı tanış idik. Sevgili, sadəcə 10-11 ay oldu. Rövşənlə iş yoldaşı olmuşuq. Zamanla aramızda qarşılıqlı istək yaranırdı. Məni özünə çəkən onun sahiblənməyi idi, hər nə olursa olsun, sahibləndirirdi, məni hər şeydən qoruyurdu".

Sevgilisi son danışqlarını da xatırladı: "Həmişə ən çox anasından danışırırdı. Onun yanında olmaq, onu rahat yaşatmaq istəyirdi. Hərbiyə getdiyi gün son yazışmamızda məndən hər şeyə görə halallıq istədi. Dedi ki, səni incitmişəmsə, üzr istəyirəm, bağışla, ölsəm, rahat ölüm. Bir də dedi ki, səni, bir də anamı hər kəsdə çox sevirəm. Döyüşə getdikdən bir müddət sonra onunla əlaqə qura bildim. Deyirdi ki, ağılama, gözündən bir damcı da olsa, yaş düşməsin, gələcəyəm, bizim toyumuz olacaq".

Ana və vətən müqəddəs hesab olunur. Onlara layiq olmaq isə bir insan üçün ancaq şərəfdir. Anası Rövşəninin çox yaxşı övlad olduğunu deyir, vətən üçün necə bir oğul olduğu ilə bağlı isə artıq sözə ehtiyac yoxdur. Çünki o, vətən uğrunda canını əsirgəməyən oğullardan oldu.

Qeyd edək ki, Rövşən Rüstəmov ölümündən sonra "Vətən uğrunda" medalı ilə təltif olunub.

Aygün Asımqızı

Vətəni üçün şəhid olan vətənpərvər oğul

"Bir dəfə sevdiyi qızın şəklini göstərdi, dedi ki..."

"DÖYÜŞƏRƏK ŞƏHİD OLDU"

Döyüş yoldaşı Rəşad Səfərov Rövşənini döyüşmək üçün özünü irəli atan əsgərlərdən olduğunu deyir: "Döyüşdə eyni bölükdə idik, hərbi əməliyyatlarda da hamısında bir yerdə olduq. Mühəribə başlayan ilk gündən ermənilərlə yaxın mövqedə döyüşməyə getdi. Buna özü can atırdı. Çox ürəkli, qorxmaz idi. Döyüş əməliyyatlarının icrası zamanı da seçilirdi. Yəni qəhrəmanlıqla, döyüşərək şəhid oldu.

şım 5 il bundan əvvəl qəfil ürkütməsindən rəhmətə gedib. O vaxt Rövşən 10-cu sınıfdə oxuyurdu. Maddi cəhətdən ailəni idarə etmək asan deyildi. Mən aşpaz işləyirdim, məclislərdə yemək bişirirdim. Amma ailəni dolandırmaq üçün kifayət etmirdi. Gecə-gündüz çalışırdım ki, uşaqlarım nədənsə korluq çəkəməsinlər. Rövşən məktəbli olsa da, dərslərdən sonra ofisiantlıq edirdi ki, evə pul gətirsin, mənə dəstək olsun. Sonra hərbi xidmətə getdi. Qayıdan günün səhəri işləməyə başladı, dedi ki, bu vaxta qədər çox əziyyət çəkibsen, bundan sonra səni işləməyə qoymayacağam. Evin

fil hərəkət edən kimi diz qapağı yerindən çıxırdı. Əli ilə yerinə salırdı, sonra gəzirdi. Ona görə, döyüşə getməyə bilirdi. Mən də buna görə narahat idim. Bu problemlə mühəribədə ona çətin olacağını düşündüm. Buna görə, çağırış gələndə, dedim ki, bəlkə getməyəsən? Dedi ki, bəs o gedənlərin anası yoxdur? Mən getməyim, o getməsin, bu getməsin, bəs bu vətəni kim qoruyacaq? Çağırıblarsa, mən orda olmalıyam. Dizinə görə döyüşlərdə nə əziyyət çəkdi, onu bilmədim. Vətənpərvər oğul idi, vətəni üçün də şəhid oldu".

Döyüşlərdə iştirak etdiyi dövrdə isə anası narahat olmasın deyər, "mən döyüş görmürəm, arxa hissədəyəm" deyirmiş: "Mühəribə gədən vaxtlar telefonla danışırırdı. Deyirdi ki, mən arxa hissədəyəm, rabitədə oturmuram. Şəhid xəbəri gələndə, inanmadım, dedim ki, o, döyüşdə deyildi. Sən demə, mənim narahat olmamağım üçün elə deyib. Xalası uşaqları ilə danışanda, ilk gündən elə aktiv döyüşlərdə iştirak etdiyini bildirmiş".

Anasının sözlərinə görə, Rövşən ev tikmək, maşın almaq, sonra isə

Ayağında problem var idi, amma buna baxmayaraq arxada qalmaq deyil, öndə vuruşmağı seçirdi".

R.Səfərov bildirdi ki, Rövşən onunla söhbət zamanı ən çox anasına görə narahat olduğunu deyirmiş: "Evləri ilə mənim telefonla əlaqə saxlayırdı. Gündə 3 dəfə anasına zəng vururdu, "Yaxşıyam, narahat olma" tipli cümlələrini eşidirdim. Deyirdi ki, anam mənimlə nəfəs alır, şəhid olsam, ona ağır olacaq. Özünün hər hansı qorxusu yox idi, birlikdə döyüşdüyümüz müddətdə heç bir çətin situatsiyada bunu hiss etmədim. Amma anasını düşünürdü".

Qardaşı Rüstəm Rüstəmov bildirdi ki, Rövşən çətinliyi olanda, heç kəmə bildirməyən, özü həll etməyə çalışan bir xarakterə sahib idi: "Çox sakit uşaq olub. Mən bir yerdə duran olmamışam, cavanlıq etmişəm, amma

